

Sygn. akt III Ca 1/17

POSTANOWIENIE

Dnia 24 maja 2017 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach III Wydział Cywilny Odwoławczy w następującym składzie:

Przewodniczący - Sędzia SO Leszek Dąbek (spr.)

Sędziowie: SO Marcin Rak

SR (del.) Ewa Buczek-Fidyka

Protokolant Aneta Puślecka

po rozpoznaniu w dniu 24 maja 2017 r. na rozprawie sprawy

z wniosku B. J.

z udziałem R. M.

o podział majątku wspólnego

na skutek apelacji uczestnika postępowania

od postanowienia Sądu Rejonowego w Wodzisławiu Śląskim

z dnia 20 lipca 2016 r., sygn. akt I Ns 975/14

postanawia:

1. **oddalić apelację;**

2. **oddalić wnioski wnioskodawczyni i uczestnika postępowania o zasądzenie na ich rzecz zwrotu kosztów postępowania odwoławczego.**

SSR (del.) Ewa Buczek – Fidyka SSO Leszek Dąbek SSO Marcin Rak

Sygn. akt III Ca 1/17

UZASADNIENIE

Wnioskodawczyni B. J. żądała ustalenia, że w skład majątku wspólnego stron wchodzi: nieruchomości położona w R. przy

ul. (...) o wartości 900.000zł oraz samochód osobowy marki A. (...) nr rej. (...) o wartości 6000zł oraz dokonania podziału majątku wspólnego w ten sposób, że wymienione składniki zostaną przyznane uczestnikowi ze spłatą na rzecz wnioskodawczyni w kwocie 453.000zł oraz zasądzenie od uczestnika kosztów postępowania.

W uzasadnieniu swojego stanowiska wskazała, że strony pozostawały w związku małżeńskim, rozwiązany przez rozwód wyrokiem Sądu Okręgowego

w G. Ośrodek (...) w R. z dnia 25 lutego 2013r. W czasie obowiązywania wspólności ustawowej strony nabyły do niej wymienione składniki majątkowe. Wnioskodawczyni zamieszkuje obecnie w G.

i nie widzi możliwości powrotu do poprzedniego miejsca pobytu, co uzasadnia przyznanie obu tych składników uczestnikowi postępowania ze spłatą na rzecz wnioskodawczyni połowy wartości.

Uczestnik postępowania R. M. przychylił

się do proponowanego sposobu podziału, wnosząc o ustalenie nierównych udziałów w majątku wspólnym: 20% dla wnioskodawczyni i 80% dla uczestnika i ze spłatą na rzecz wnioskodawczyni kwoty 81.200zł w czterech równych ratach w terminie 1 roku od uprawomocnienia się orzeczenia.

Według uczestnika wnioskodawczyni od daty zawarcia związku małżeńskiego w uporczywy sposób nie przyczyniała się do powstania dorobku stosowanie do swoich sił i możliwości. Zakwestionował nadto wartość majątku wskazaną przez wnioskodawczynię.

Sąd Rejonowy w Wodzisławiu Śląskim w postanowieniu z dnia

20 07 2016r., ustalił, że udziały stron w majątku wspólnym są równe;

a w jego skład wchodzi: prawo własności nieruchomości położonej w R. przy ul. (...) opisaney w księdze Wieczystej KW (...) Sądu Rejonowego w Wodzisławiu Śląskim o wartości 482.700,00zł

oraz samochód osobowy marki A. (...) nr rej. (...) o wartości 4.000,00zł; dokonał podziału majątku w ten sposób, że majątek przyznał R. M., zasądzając od niego na rzecz B. J. tytułem spłaty 243.350,00zł płatne w sposób opisany w sentencji oraz orzekł o kosztach postępowania.

W ustalonym stanie faktycznym w motywach orzeczenia wskazał, że wartość samochodu nie była kwestionowana, natomiast wartość nieruchomości została ustalona w oparciu o opinię biegłego rzeczoznawcy majątkowego. Następnie stwierdził, iż brak było podstaw do ustalenia nierównych udziałów stron

w majątku wspólnym. Na podstawie zgromadzonego materiału dowodowego uznał, iż strony ustaliły taki podział ról w swoim związku, w którym żona zajmowała

się prowadzeniem wspólnego gospodarstwa domowego, a mąż pracował zarobkowo. Wnioskodawczyni wywiązywała się ze swoim obowiązków,

a okoliczność, iż rozwód został orzeczony z winy wnioskodawczyni, a opiekę nad dzieckiem przyznano uczestnikowi nie jest sama w sobie wystarczającą

do uznania, że zgłoszone przez uczestnika żądania jest zasadne. Sposób podziału majątku został orzeczony zgodnie z wnioskami stron.

O kosztach postępowania orzekał w oparciu o regulacje art. 520 § 1 k.p.c.

Orzeczenie zaskarżył uczestnik postępowania R. M.

w części dotyczącej ustalenia równych udziałów w majątku wspólnym

oraz ustalającym wysokość spłaty na rzecz wnioskodawczyni, domagając się jego zmiany poprzez przyjęcie, iż wnioskodawczyni przyczyniła się w 20%

do budowy budynku mieszkalnego i powstania majątku, zaś uczestnik postępowania w 80% i dokonania stosowanego do tego ustalenia spłat.

Zarzucił sprzeczność ustaleń Sądu z treścią zebranego w sprawie materiału dowodowego przez przyjęcie, że udziały w majątku wspólnym stron są równe – mimo, że prawidłowa ocena zebranego w sprawie materiału dowodowego prowadzi do wniosku, że zasadnym jest ustalenie nierównych udziałów,

a to 20% dla wnioskodawczyni i 80% dla uczestnika. Ponadto zarzucił pominięcie przy ocenie materiału dowodowego treści zeznań wnioskowanych przez uczestnika świadków na okoliczność znaczącego wkładu rodziny uczestnika postępowania w budowie domu, w którym miały zamieszkać strony na parterze, zaś rodzice uczestnika na piętrze budynku.

W uzasadnieniu wskazał, iż ustalenia poczynione w procesie rozwodowym

co do zawinięcia rozkładu pożycia mają wpływ na ocenę ważnych powodów

przy ustaleniu nierównych udziałów. Twierdził także, iż w czasie budowy domu doszło do ustaleń pomiędzy stronami a rodzicami uczestnika w wyniku których strony wraz z córką miały zamieszkiwać na parterze, zaś na piętrze rodzice uczestnika wraz z bratem. Wobec powyższych ustaleń dom był budowany przez dwie rodziny.

Wnioskodawczyni B. J. wniosła o oddalenie apelacji oraz zasądzenie zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sąd Okręgowy ustalił i zważył co następuje :

Sąd pierwszej instancji trafnie zakwalifikował wniosek a następnie prawidłowo rozpoznał sprawę.

Ustalenia faktyczne składające się na podstawę faktyczną orzeczenia mają podstawę w informacjach zawartych we wskazanych w uzasadnieniu zaskarżonego orzeczenia źródłach dowodowych, których ocena jest logiczna, zgodna z zasadami doświadczenia życiowego i mieści w granicach swobodnej oceny dowodów i dlatego Sąd odwoławczy w całości ją podziela.

W szczególności są prawidłowe są kwestionowane w apelacji ustalenia dotyczące nabycia, finansowania budowy domu, a także uczestniczenia stron

w jego remoncie, które mają odniesienie w informacjach zawartych w przywołanych w uzasadnieniu zaskarżonego postanowienia wiarygodnych osobowych źródłach dowodowych.

Z tych też względów Sąd odwoławczy przyjął za własne ustalenia faktyczne Sądu pierwszej instancji.

Dokonana przez Sąd Rejonowy ocena prawna ustalonego stanu faktycznego w swym zasadniczym zarysie jest prawidłowa i Sąd odwoławczy ją podziela i przyjmuje za własną (orzecz. SN z dn. 26 04 1935r. III C 473/34, ZB. Urz. 1935r. nr 12, poz. 496).

Dotyczy to także kwestionowanej w apelacji oceny prawnej zagadnienia zasadności wniosku uczestnika postępowania ustalenia nierównych udziałów byłych małżonków M. w ich majątku wspólnym.

Wnioskodawczyni i uczestnik postępowania wspólnie zadecydowali o sposobie przyczyniania się każdego z nich do powstawania ich majątku wspólnego.

W czasie trwania małżeństwa małżonkowie M. porozumieli się bowiem co do podziału obowiązków, jakie obciążają każdego z nich, w ramach którego uczestnik postępowania zajmował się pracą zawodową, dostarczając rodzinie niezbędnych środków finansowych na jej utrzymanie, natomiast wnioskodawczyni racjonalnie gospodarowała otrzymanymi środkami, a także przyczyniła się do powstania majątku wspólnego poprzez swój nakład osobistej pracy przy wychowaniu dzieci i we wspólnym gospodarstwie domowym.

Wskazany sposób podziału obowiązków między małżonkami był akceptowany przez uczestnika, a nawet zalecany (odpowiadał on podziałowi obowiązków istniejącym w jego domu rodzinnym), co wynika bezpośrednio z treści jego zeznań.

Fakt, iż wnioskodawczyni była winna rozkładu pożycia stron – jak słusznie wskazuje Sąd I instancji – nie stanowi o zawinionym nieprzyczynieniu się wnioskodawczyni do powstania ich majątku wspólnego.

Nakłady finansowe, rzeczowe i osobowe poniesione przez rodziców

i jego brata miały miejsce w czasie trwania związku małżeńskiego kiedy pożycie wnioskodawczyni i uczestnika postępowania było zgodne i dlatego - podobnie jak finansowe nakłady matki wnioskodawczyni - należy je traktować jako ich darowiznę na rzecz obydwójga ówczesnych małżonków M. (z tej przyczyny dla rozstrzygnięcia sprawy nie ma znaczenia przywoływany w apelacji ich zakres).

W połączeniu z powyższym w świetle regulacji(art. 43 § 2 k.r.o. brak było zatem podstaw do uwzględnienia wniosku skarżącego, co znalazło prawidłowe odzwierciedlenie w zaskarżonym postanowieniu.

Czyni to apelację bezzasadną w rozumieniu art. 385 k.p.c. w związku

z art. 13 § 2 k.p.c. co z mocy zawartej w nim regulacji prowadziło do jej oddalenia.

Reasumując zaskarżone postanowienie odpowiada prawu i dlatego apelację uczestnika jako bezzasadną oddalono na mocy regulacji art. 385 k.p.c. w związku z art. 13 § 2 k.p.c.

O kosztach postępowania odwoławczego orzeczono w oparciu o regulacje art. 520 § 1 k.p.c. oddalając wnioski wnioskodawcy i uczestnika o zasądzenie na ich rzecz zwrotu poniesionych przez nich kosztów w tym postępowaniu. Zgodnie z utrwalonym orzecznictwem „w sprawach o podział majątku wspólnego nie występuje sprzeczność interesów, o której mowa w art. 520 § 2 i 3 k.p.c., niezależnie od stanowiska stron i zgłaszanych przez nie twierdzeń i wniosków w przedmiocie składu, wartości i sposobu podziału majątku wspólnego. W postępowaniu tym strony są także w równym stopniu zainteresowane rozstrzygnięciem i ich interesy są wspólne o tyle, że celem postępowania jest wyjście ze wspólności majątkowej i uregulowanie wzajemnych stosunków majątkowych” (np. postanowienia SN z dnia 23 10 2013r. w sprawie IV CZ 74/13 LEX nr 1388478, z dnia 26 07 2012r. w sprawie V Cz 30/12). „Uznanie przez sąd w postępowaniu nieprocesowym, że wniosek uczestnika

o zasądzenie kosztów postępowania nie uzasadnia odstąpienia od reguły określonej w art. 520 § 1 k.p.c., powoduje oddalenie tego wniosku (por. post. SN z dn. dnia 9 grudnia 1999 r., III CKN 498/98, OSNC 2000, nr 6, poz. 116).

SSR (del.) Ewa Buczek – Fidyka SSO Leszek Dąbek SSO Marcin Rak